

Τα μέσα ενημέρωσης ανά τον κόσμο μεταδίδουν την προετοιμασία του Ιράν για την επίθεση στο Ισραήλ, ως απάντηση στην εκτέλεση του ηγέτη της Χαμάς, Χανίγια, στην Τεχεράνη (παρότι το Ισραήλ δεν έχει επισήμως παραδεχτεί ότι εμπλέκεται).

Σύμφωνα επίσης με επίσημες ανακοινώσεις, σύμμαχος του Ιράν θα είναι και η Χεζμπολάχ του Λιβάνου. Λογικό το τελευταίο, αν κάποιος αναλογιστεί τη γεωγραφική απόσταση που χωρίζει το Ισραήλ από το Ιράν. Και, φυσικά, κατά τον αγαπημένο τρόπο των "χομείνιδων", οι ανακοινώσεις είναι γραμμένες με τέτοιο τρόπο, σαν να αναμένεται να πέσουν στο Ισραήλ οι "ακρίδες της Αποκάλυψης" και οι "Δέκα πληγές του Φαραώ".

Πόσο πιθανό όμως είναι αυτό να συμβεί στην πραγματικότητα;

Η ηγεσία του Ιράν θα πρέπει, εκτός από το χρόνο, να αποφασίσει και για την ένταση του χτυπήματος. Θα είναι μετρημένο για το θεαθήναι ή μαζικό ώστε να κλείσει στόματα, κυρίως του Ερντογάν, στον ισλαμικό κόσμο;

Η επίθεση θα είναι απευθείας από το Ιράν ή θα εμπλακεί η Χεζμπολάχ του Λιβάνου;

Αν είναι απευθείας, τα όπλα που λέει ότι διαθέτει (δεν τα έχουμε δει σε επιχειρησιακή λειτουργία) θα μπορέσουν να διαπεράσουν την αεράμυνα του Ισραήλ; Ας μην ξεχνάμε ότι στην περιοχή έχουν στείλει ισχυρές δυνάμεις και οι Αμερικανοί. Αν διαπεράσουν την ισραηλινή αεράμυνα και προκαλέσουν μαζικές καταστροφές και θανάτους, η απάντηση του Ισραήλ ποια θα είναι; Και όπως γνωρίζουμε από το πρόσφατο παρελθόν, η ιρανική πολεμική αεροπορία δεν έχει και κάποιο καλό ιστορικό, ούτε καν στη συντήρηση των πτητικών της μέσων. Ούτε καν ασφαλή μεταφορά στον πρόεδρο της χώρας, Ιμπραχίμ Ραΐσί, δεν μπόρεσαν να παρέχουν τον Μάιο του 2024, ο οποίος σκοτώθηκε σε ατύχημα λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών, επιβαίνοντας σε ένα πανάρχαιο αμερικανικό ελικόπτερο Bell 212.

Αν εμπλακεί και η Χεζμπολάχ, πόσο απίθανο είναι το Ισραήλ να αντιμετωπίσει τον νότιο Λίβανο (και όχι μόνο) ως "νέα Γάζα", ισοπεδώνοντας τον; Ας μην αγνοούμε ότι η χρηματοδοτούμενη από το Ιράν, Χεζμπολάχ, συμμετέχει επισήμως στην κυβέρνηση του Λιβάνου. Πιθανή πολεμική εμπλοκή της οργάνωσης, καθιστά αυτομάτως τον Λίβανο εμπόλεμη χώρα και νόμιμο στόχο για την πολεμική μηχανή του Ισραήλ.

Επιπλέον, στον Λίβανο δεν μένουν μόνο υποστηρικτές της Χεζμπολάχ και του Ιράν, αλλά και πολλές ακόμα εθνότητες μετριοπαθών μουσουλμάνων. Όταν το Ισραήλ απαντήσει, με τον τρόπο που όλοι φανταζόμαστε, η σύνδεση της Χεζμπολάχ με τις κοινότητες αυτές θα διακοπεί οριστικά καθώς θα θεωρηθεί υπεύθυνη για την καταστροφή τους. Αυτό θα θέσει σε κίνδυνο τόσο την δική της ύπαρξη όσο και την ίδια την κρατική υπόσταση του κράτους του Λιβάνου.

Εχθές πάντως, ως επίδειξη ισχύος, ισραηλινά πολεμικά αεροσκάφη έσπασαν το φράγμα του ήχου επάνω από την πρωτεύουσα του Λιβάνου, Βηρυτό.

Το Ισραήλ από την άλλη είναι μία εντελώς διαφορετική περίπτωση. Αντιμετωπίζει κάθε απειλή ασφαλείας ως υπαρξιακή, αδιαφορώντας για τις όποιες διεθνείς αντιδράσεις στις στρατιωτικές του επιχειρήσεις καθώς, αν περιμένει η απειλή να γίνει επίθεση, τότε δεν θα έχει χρόνο να αντιδράσει. Είναι εξοπλισμένο με ότι τελειότερο μπορεί να προσφέρει η διεθνής αγορά οπλικών συστημάτων και επενδύει ασύλληπτα κεφάλαια στην εγχώρια ανάπτυξη τόσο επιθετικών όσο και αμυντικών στρατιωτικών λύσεων. Ο "Iron Dome" είναι μία μόνο από αυτές τις λύσεις.

Επιπλέον, έχει ένα εξαιρετικό ιστορικό στρατιωτικών επιχειρήσεων σε ξένο έδαφος, είτε αεροπορικών είτε επιχειρήσεων ξηράς.

Διαθέτει έναν στρατό ο οποίος είναι σε διαρκή επιφυλακή επί δεκαετίες και ποτέ δεν αφήνει αναπάντητη μία πρόκληση: Μετά την σφαγή της 7ης Οκτωβρίου, ο εκπρόσωπος του ισραηλινού στρατού, Τζόνναθαν Κορνίκους, δήλωσε, αναφερόμενος στην ηγεσία της Χαμάς, και όχι μόνο, ότι "Όλοι τους είναι ζωντανοί νεκροί!". Είναι το αντίστοιχο "μέχρι τέλους" που έχουν πει μερικοί Έλληνες πολιτικοί, χωρίς όμως αυτοί να το τηρήσουν, σε αντίθεση με τους ισραηλινούς...

Μην είναι η ιστορική εγγραφή των διωγμών στο DNA των ισραηλινών; Μην είναι οι μνήμες από το Ολοκαύτωμα, από τους αραβοϊσραηλινούς πολέμους και τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1972 στο Μόναχο; Θα σας γελάσω.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι η ηγεσία του Ιράν και της Χεζμπολάχ έχει να πάρει μία δύσκολη και πολύπλοκη απόφαση η οποία είναι, πιθανότατα "lose - lose": Να επιτεθεί "χαλαρά" και να διασυρθεί το γόητρό της στον ισλαμικό κόσμο ή να επιτεθεί ολοκληρωτικά και να ρισκάρει την πολιτική και φυσική της επιβίωση.

Θυμίζει τον διάλογο του Χατζηχρήστου με τον Ρίζο στην ταινία "Της κακομοίρας" ("Ο μπακαλόγατος"):

X: Μαλώνεις ρε;

P: Μαλώνω.

X: Μαλώνεις, ε;

P: Ναι, μαλώνω.

X: Μάλωσε μονάχος σου, δεν μαλώνω εγώ.

Κι επειδή το τι θα συμβεί σε τέτοιες περιπτώσεις το προεξοφλούν συνήθως τα χρηματιστήρια, πέρα από την πρώτη ημέρα που πανικοβλήθηκαν οι "μικροί", οι άλλες μέρες είναι πλέον business as usual. Προσωπικά, κι εγώ πιστεύω ότι οι "χομεινίδες" θα προτιμήσουν τον εξευτελισμό από τον αφανισμό.

Γι' αυτό σας λέω: Το Ισραήλ έχει ήδη νικήσει και πρώτοι το αναγνωρίζουν οι εχθροί του.